

Heipä hei!

Asuin ensimmäiset 19 vuotta elämästäni Joensuussa täysin suomenkielisessä ympäristössä. Minulla on kuitenkin syntymästäni asti ollut vahva linkki Ruotsiin ja ruotsin kieleen, koska tätini muutti reilu vuosi ennen minun ja siskoni syntymää Ruotsiin opiskelemaan ja asuu nykyään perheensä kanssa viitisenkymmentä kilometriä etelälounaaseen Tukholmasta.

Vielä yläkoulussa en voinut kuvitellakaan muuttavani ulkomaille ja ihmettelin, kuinka täti oli pystynyt siihen. Kuitenkin viimeistään lukion toisella olin päättänyt hakea ainoastaan ruotsalaisiin korkeakouluihin oppiakseni puhumaan ruotsia kunnolla, minkä sitten teinkin. Nyt ruotsin kieltä ei saisi minusta pois pesemälläkään!

Loppujen lopuksi päädyin hakemaan vain kahteen kandiohjelmaan Uumajan yliopistossa: kognitiotiede ja yhteiskuntatieteet, ja pääsin sisään viimeksi mainittuun. Jälkeenpäin ajateltuna se oli oikea tie minulle ainakin siinä vaiheessa, koska ruotsalaisissa yliopistoissa sivuaineet ovat paljon marginaalisemmassa asemassa kuin Suomessa. Kandiohjelmassani oli kuitenkin hyvin paljon vapautta rakentaa oma tutkinto. Tämä vapaus auttoi etenkin silloin, kun olin mokannut kurssivalinnan keväälle 2021 ja en opiskelut käytännössä lainkaan sen lukukauden aikana.

Kandiopintojen jälkeen päätin muuttaa Vaasaan, koska kaupungin kaksikielisyys tarjoaa oivan mahdollisuuden käyttää sekä suomea ja ruotsia aktiivisesti arjessani. Tällä hetkellä työskentelen lähinnä suomeksi, mutta olen muutamaan otteeseen päässyt käyttämään myös ruotsia töissä. Myös vapaa-ajalle olen löytänyt ruotsinkielistä toimintaa. Lähes heti muuton jälkeen olin yhteydessä ruotsinkieliseen meripartiolippukuntaan ja odotan innolla pääseväni mukaan sen toimintaan.

Olen ajatellut aloittaa sivarin ensi keväänä ja hakea ruotsinkieliseen palveluspaikkaan, esimerkiksi Punaisen Ristin ruotsinkieliselle osastolle täällä Vaasassa. Sivarin jälkeen saatan muuttaa takaisin Ruotsiin, koska minun on helpompi päästä ruotsalaiseen maisteriohjelmaan kandintutkinnollani. Muutenkin viihdyin Ruotsissa ja voin hyvin kuvitella työskenteleväni siellä vielä joskus tulevaisuudessa.

Odotan innolla tulevia vierailuja ja sitä että pääsen kertomaan lisää tarinastani, esimerkiksi kuinka minun ei tarvinnut hylätä suomen kieltä edes Uumajassa asuessani.

- Joonatan Penttinen